

Men det betyder jo ikke, at den økonomiske politik i Danmark og EU ikke har vores interesse. Der er en lang række initiativer, som vi mener at den danske regering kan tage, uanset om vi er med i ØMU'en eller ej. Det er f.eks. vigtigt for os at skabe fælles minimumsstandarder for at undgå dumping, men den totale harmonisering, som tegner sig på stadig flere områder, fjerner indflydelsen og centraliserer beslutningsprocessen.

Ved den nye indgåede fastkursaftale forpligtes alle 15 medlemsstater på en aftale, som bl.a. indebærer, at den danske krone ikke svinger mere end plus/minus 2¼ pct. i forhold til euroen. Så frykten for det frie fald er ganske ubegrundet.

Til gengæld er der et stigende behov, som regeringen jo også giver udtryk for ved festlige lejligheder: Vi må have en anden økonomisk politik i Europa. Og i forbindelse med forhandlingerne om Amsterdamtraktaten har bekæmpelsen af arbejdsløsheden haft en fremtrædende plads i debatten, og statsministeren har flere gange understreget, at nu, hvor socialdemokrater sidder i regering i det meste af EU, kan man se lyst på mulighederne.

Vi ser det som et meget presserende behov, at man sætter en grænse for, hvor høj ledighed man vil acceptere, og der har tidligere, i Delorsplanen, været ideer fremme om at sætte et maksimum for ledighed, som ikke kunne overskrides, uden at det forpligtede i forhold til den økonomiske politik.

En af mulighederne er at opbygge fonde til at igangsætte arbejde eller i højere grad at bruge EU's strukturfonde til at sikre beskæftigelsen i EU, og her tænker jeg ikke på motorvejsbygge-ri, men på grøn beskæftigelse.

Og gennem en fælles minimumsskabsbeskatning vil man kunne standse den kasinopolitik, som ellers kan medføre, at nogle lande udvikler sig til erhvervsmæssige skattely på bekostning af andre europæiske lande.

Derudover anbefaler SF, at regeringen sætter ind med hensyn til fælles minimumsmiljøafgifter, herunder CO₂-afgifter på erhvervslivet.

Vi opfordrer regeringen til at standse planerne om at få Danmark tilsluttet euroen og til i stedet at sætte ind med realistiske økonomiske projekter, som virker.

Vil regeringen gøre alvor af de smukke ord, eller har man helt tabt viljen til forandring?

For at støtte en sådan politik, vil jeg på SF's vegne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget henviser til

– at de danske undtagelser er udtryk for en ny langsigtet dansk europapolitik, og – ERM II-aftalen, som bl.a. sikrer Danmark et bånd på +/- 2,25 pct. ved valutakursudsving i forhold til euroen, konstaterer Folketinget, at der ikke er behov for at ændre ved den danske undtagelse i forhold til ØMU'ens tredje fase.

Folketinget opfordrer i stedet regeringen til at arbejde for en økonomisk politik i Europa, som reducerer arbejdsløsheden og forbedrer miljøet. Der skal i særlig grad arbejdes for,

- at EU's medlemslande tilskyndes til at føre en politik, der nedbringer arbejdsløsheden,
- at EU – f.eks. gennem brug af EU's strukturfonde – i samarbejde med medlemsstaterne øger den grønne beskæftigelse i Europa, herunder bidrager til den nødvendige udbygning af jernbanenettet og den vedvarende energi,
- at der i EU fastsættes en fælles mindstesats på et højt niveau for selskabsskatten, og
- at der i EU fastsættes en fælles mindstesats for en række miljøafgifter, herunder en CO₂-afgift på erhvervslivet.

(Forslag til vedtagelse nr. V 12).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag til vedtagelse indgår herefter i forhandlingen.

Susanne Clemensen (CD):

I CD er vi glade for, at statsministeren for nylig meldte klart ud, at danskerne inden for en overskuelig fremtid skal stemme om de danske forbehold og om Danmarks deltagelse i tredje fase af ØMU'en. Vi er ikke i tvivl om, at Danmark får størst indflydelse på den økonomiske politik, der skal føres i de europæiske lande, herunder i vores eget land, ved at deltage i ØMU'ens tredje fase og dermed sidde med ved bordet i det, der nu hedder Euro-11-rådet.

som det er nu, kan vi føre en stabil økonomisk politik, hvor vi overholder alle de kriterier, der stilles for at deltage i ØMU'ens tredje fase; vi sidder blot ikke med ved bordet i Den Europæiske Centralbank, hvor den europæiske pengepolitik fastlægges.

Siden Maastrichttraktaten, hvor startskuddet gik for indførelsen af en fælles mønt-union blandt EU-landene, har mange mennesker haft